

Velkou uhelnou a plynovou velmoc zahalila energetická apokalypsa

Podíl

© RIA Novosti / Alexander Yuriev

AUTOR: SERGEY SAVCHUK 06.06.2022

Svět dál zuřivě zuří. **Překvapivá zpráva pro outsidersy a ne
nejpříjemnější zpráva** pro místní obyvatele pochází z Austrálie .

Kvůli náhlému chladnému počasí v červnu došlo v zemi k rozsáhlé energetické krizi. Posudte sami.

Úřady ve státech Victoria, Jižní Austrálie a Tasmánie varovaly veřejnost, že na místě se očekávají postupné výpadky proudu a nedostatek zemního plynu pro domácí i průmyslové potřeby. Ve státech Nový Jižní Wales a Queensland bude modré palivo dodáváno, ale se zpožděním.

Situace je tak vážná, že místní provozní společnosti, přizvukované šéfem státní pokladny Jimem Chalmersem (Jim Chalmers), popisují vše, co se děje, jako nic jiného než energetickou apokalypsu. Meg O'Neill, šéf největší australské plynárenské společnosti Woodside, uvádí neméně pochmurnou charakteristiku – **je přesvědčen**, že Austrálie se řítí do nejhorší energetické krize, jakou od sedmdesátých let minulého století nezná.

Stojí za zmínku, že po celém světě utvářejí společenskou atmosféru ve společnosti představitelé úřadů a specialistům v určitých odvětvích zůstávají v lepším případě sloupky ve specializovaných časopisech, které se k běžnému čtenáři většinou nedostanou. O rozsahu problému vypovídá už samotný fakt, že na druhé straně planety nejsou headlinery zpráv úředníci nebo celebrity, ale zástupci plynárenského a uhelného průmyslu.

Všechny výše uvedené emocionální epitety jsou zcela zasloužené.

Od začátku roku vzrostla průměrná velkoobchodní cena elektřiny v důsledku raketově rostoucích cen zemního plynu o 140 procent. Ještě jednou zdůrazňujeme, že se bavíme o velkoobchodu, to znamená, že pro koncové spotřebitele bude cena za kilowatthodinu s přihlédnutím k obchodním maržím ještě vyšší.

Austrálie se již řadu let pyšní jedněmi z nejnižších cen energií, což bylo vzhledem k tomu, že země je světovým lídrem v těžbě a výrobě uhlovodíků, celkem logické. Na začátku roku stál jeden gigajoul energie vyrobené na bázi zemního plynu pouhé tři dolary a minulý týden jeho cena prorazila hranici 380 dolarů. Není zde žádný překlep, podíl zdražení si můžete spočítat sami.

Rekordní růst cen byl vyvolán situací na světových trzích, dění jasně ukázalo, že v období globalizace, kdy jsou finanční hranice mezi zeměmi a kontinenty velmi podmíněné, se nikdo nemůže cítit bezpečně.

Stonásobné zvýšení nákladů na energii vedlo ke kaskádovému kolapsu australského průmyslu a spustilo sérii bankrotů mezi místními energetickými společnostmi. Zástupci velkopodnikatelů, pro jejichž rozpočet se stal nákup plynu a elektřiny nesplnitelným úkolem, se obrátili na vládu, která byla poprvé v novodobé historii nucena k přímým finančním intervencím. Zcela jednoduše, horoucí ceny pohonných hmot začaly zaplavovat hojný tok rozpočtových peněz, což umožnilo snížit a fixovat cenu gigajoule na přibližně 40 dolarů.

Velkorysé infuze veřejných peněz do soukromých kapes tomu příliš nepomohly. Jedna z místních provozních společností ReAmped, obsluhující více než osmdesát tisíc Australanů, nedávno oznámila svůj bankrot. To bylo provedeno velmi extravagantním způsobem. Ředitel společnosti natočil video, na kterém řekl, že jeho organizace již nemůže zákazníkům poskytovat elektřinu, a doporučil jim, aby si našli jiného dodavatele. O reakci a radosti místních obyvatel, kteří náhodou zjistili, že z hledání elektřiny je nyní bolí hlava, lze jen hádat.

Z nějakého důvodu jsme strávili tolik času seznamováním problémů na pátém kontinentu.

Je třeba si uvědomit, že nejzávažnějším nedostatkem energie není země s extrémně omezenými palivovými zdroji, jako je Japonsko, ale mluvíme o významném hráči na globálních trzích s uhlovodíky.

Mediální zprávy 2

Austrálie je jedním z největších producentů a největším vývozcem uhlí. Na jeho území je 96 podniků na těžbu kamene a tři - na těžbu hnědého uhlí. Ironií je, že lví podíl na stávajících dolech a zářezech se nachází ve zmíněných státech Queensland a Nový Jižní Wales, kde byly nedávno kvůli globální agendě životního prostředí uzavřeny dvě velké uhelné tepelné elektrárny, a aby aby nějak kompenzovali ztráty, zvýšili export.

Mimochodem, o exportu.

V roce 2019 byla australská kumulativní produkce uhlí **504** milionů tun. Další rok byl ve znamení pandemie, která zamořila i místní uhelné těžaře a způsobila pokles produkce na 476 milionů tun. Radost ekologů byla ale předčasná: hned v příštím roce výroba vyskočila o sedm procent. Podobné výkyvy byly pozorovány u vývozu. V roce 2019 se do zahraničí prodalo 213 milionů tun, v příštím roce 194 milionů a loni se australští těžaři plně ozdravili prodejem 212 milionů tun. Jen na prodeji energetických tříd, vyjma metalurgického koksu, Australané **vydělali** 17-18 miliard dolarů.

Situace se zemním plynem není o nic horší.

Přestože Austrálie zaujímá skromné 16. místo na světě, pokud jde o produkci LNG, řadu let si drží dlaň i v oblasti exportu. Podle výsledků z roku 2021 prodaly místní plynárenské společnosti do zahraničí více než 100 miliard metrů krychlových modrého paliva a **vydělaly** na tom 30,5 miliardy dolarů.

Pokud vám při čtení všech těchto čísel nevyjde z hlavy staré pořekadlo o ševci bez bot, pak je s vaší logikou vše v pořádku. Ale australská vláda na tom není moc dobře.

Tváří v tvář nové realitě odvolali Australané svým úřadům všechny své experimenty. Počínaje stavbou elektrárny na solární baterie ve státě Nový Jižní Wales, kterou ohlašoval a všemožně propagoval Elon Musk. V tomto duchu byla poté uzavřena největší uhelná elektrárna, což okamžitě vedlo k osminásobnému nárůstu cen elektřiny. Projekt byl všemožně propagován, ale Australané se k takovým rozhodnutím již nevrátili.

Současná vláda, aby nějak snížila míru lidové nespokojenosti, aktivně přikyvuje svým předchůdcům a **přesouvá** veškerou vinu na předchozí tým.

Dlouho poté, co se lidstvo seznámilo s koronavirem a zahájila speciální vojenskou operaci, začala australská vláda omezovat výrobu z uhlí a stále více ji nahrazovala zemním plynem. Všechno by bylo v pořádku, ale najednou se ukázalo, že za prvé plyn podle ekologických aktivistů škodí atmosféře jen o něco málo méně než uhlí, to znamená, že všechny prostředky na energetické přezbrojení a dekarbonizaci vlastně nikam nešly. Za druhé, všechny projekty na výstavbu zařízení na zachycování skleníkových plynů a metanu se ukázaly jako naprostý podvod, navíc extrémně nerentabilní. Za třetí, navzdory obrovským dotacím do sektoru LNG Australané lokálně platí za plyn více než obyvatelé Japonska, kam se stejný plyn vyváží dvacet tisíc kilometrů daleko.

Australané při pohledu do účtů kladou své vládě zcela logickou otázku, jak se stalo, že občané země, která si své potřeby plně zajišťuje sama, své přírodní zdroje nejen přeplácejí, ale pociťují i jejich nedostatek.

Celý výše uvedený text není napsán kvůli pochlebování a ne proto, aby ukázal, „jak jsou špatní“. Jak napsal velký ruský básník, jeho příkladem pro ostatní je věda. Moderní svět s internetem, proudovými letadly a globálním finančním systémem

se stal velmi malým a jakékoli otřesy, jako jsou nové trendy, stejně postihují všechny země a ekonomiky, bez ohledu na to, kde na planetě se nacházejí. Austrálie je s ohledem na zdroje své vlastní ekonomiky velmi podobná Rusku a chtělo by se doufat, že se naši lídři raději poučí z chyb ostatních.